

Livsmedelsverket
Box 622
751 26 UPPSALA

Yttrande över Remiss Informationsdelning på säkert sätt – en internremiss till SAMVA-medlemmarnas organisationer

Sammanfattning

SMHI lämnar synpunkter på SAMVAs utkast till en gemensam skrift för att ge en samlad bild av informationshantering av uppgifter som rör dricksvattenförsörjningen.

SMHI samtycker till den allmänna skrivningen angående hantering av uppgifter/information rörande vattenförsörjning, där information om vissa delar av dricksvattenförsörjningen kan vara känslig för t.ex. sabotage (t.ex. ledningsnät, uttagspunkt).

SMHI anser däremot att information angående skyddsområden till ytvattentäkter skall kunna göras tillgänglig utan några restriktioner för att kunna skydda våra vattentäkter mot kontinuerliga och tillfälliga föroreningar. SMHI anser att skyddet av miljöhänsyn väger tyngre än känslighetsaspekten för sabotage.

SMHI saknar en sammanställning över hur INSPIRE-direktivet kommer att påverka informationsdelning för vattenförsörjning och föreslår en kontakt i frågan med Lantmäteriet.

SMHI anser dessutom att det i titeln skall framgå att informationsdelningen rör vattenförsörjning.

Kommentarer

I avsnitt 6.1 – 6.2 angående känslig information anges bl. a vattenskyddsområden under punkt 2. I avsnitt 11.2.1 återkommer man till hur denna känsliga information skall hanteras. Där står bl.a. att zonindelningen för vattenskyddsområden inte skall ligga ute på intern eller extern webbsida samt att digitala skikt i ett GIS-skikt med geografisk avgränsning av vattenskyddszoner inte bör finnas. SMHI stöder inte den åsikten.

Enligt Naturvårdsverkets allmänna råd om vattenskyddsområden (NFS 2003:16) och Vattenskyddsområden - Handbok med allmänna råd (Handbok 2003:6) är avsikten med vattenskyddsområden (primära, sekundära och tertiära vattenskyddsområden) att stärka skyddet för dricksvattenförekomsten, tydliggöra vattenförekomsten och täktens betydelse, tydliggöra vattenförekomstens planmässiga betydelse och förtydliga vad som utifrån bl.a.

miljöbalken gäller för verksamhetsutövare och andra inom området för att vattenförekomsten skall få tillräckligt skydd.

I handboken (sid 7) står även att länsstyrelsen skall föra ett register över beslut, om vattenskyddsområden, enligt 7 kap. miljöbalken (33 § förordningen om områdesskydd, 1998:1252). Naturvårdsverket skall föra ett sammanfattande nationellt register över sådana beslut. Enligt NFS 2003:16 bör föreskrifter för skyddsområdena utformas så att de säkerställer ett tillräckligt skydd, på både kort och lång sikt, både för tillfälliga och kontinuerliga utsläpp. I författningen anges råd om utformning av föreskrifterna, t.ex. hantering av petroleumprodukter och kemiska bekämpningsmedel, upplag av timmer och bark, avfallsutsläpp, upplag av snö och vägsalt samt vägsaltspridning, oljespill, lagring och utvinning av värmeenergi, borrningar.

Skyddsområden för ytvattentäkter kan beröra stora arealer i och kring sjöar samt vattendrag. Det är således många verksamheter som berörs av dessa föreskrifter, både enskilda personers och myndigheters verksamhet. Förutom skyddet mot olika verksamheter, behövs information om skyddszonerna vid eventuella olyckor eller naturkatastrofer, för att kunna göra åtgärder (t.ex. stänga vattenintaget). SMHI anser därför att det är viktigt att vattenskyddszonerna är kända och att det finns kartor tillgängliga som anger deras utbredning.

I avsnitt 4, sid 2 anges att senaste versionen kan erhållas av någon av SAMVA:s medlemmar. SMHI föreslår att det ändras till Livsmedelsverket, som har samordningsansvar för SAMVA.

Direktör Bodil Aarhus Andrae har beslutat i detta ärende som beretts av Maja Brandt.

För SMHI

Bodil Aarhus Andrae
Direktör Avdelning Basverksamhet